

NATURVERNFORBUNDET I OSLO OG AKERSHUS (NOA)

Fylkesmannen i Oslo og Akershus,
v. Nittedal kommune, skogbrukssjefen,
reg.landbruk@o2i.net

Vøienvolden, 9. januar 2008.

HOGST I LILLOMARKA. KLAGE PÅ VEDTAK

Naturvernforbundet i Oslo og Akershus (NOA) klager med dette på 9 vedtak fattet av skogbrukssjefen i Nittedal vedr. hogster i gårdsnummer 12, bruksnummer 46 i Nittedal kommune, skogeier Morten Lysø. Vedtakene ble alle fattet 21.12.2007. NOA krever vedtakene omgjort.

NOA ønsker primært at gammelskogen i området vernes som et ledd i en sammenhengende rekke av meget verdifulle natur- og friluftsområder fra Revlikollen, via Slengfehøgda, Grisputten, Grytebekkdalen, Granberget og opp til området rundt og øst for Langvann.

Sekundært ønsker vi en omlegging av hogstføringen, slik at hogstene foretas i områder/deler av bestand som gjør minst skade miljømessig, og i størst mulig grad med mer miljøvennlige metoder enn det som er foreslått.

I begge tilfeller bes det om at det arrangeres en befaring med deltakelse fra grunneier, skogbrukssjef, naturforvalter i kommunen, Fylkesmannen, NINA og aktuelle organisasjoner (OOF, Lillomarkas Venner og NOA).

Bakgrunn

NOA har i samarbeid med Lillomarkas Venner og Østmarkas Venner laget en rapport om skogbruk og friluftsliv i Oslomarka, se innholdet på internett:

http://www.oslomarka.no/oslomarka_og_skogbruket.htm

I denne rapporten dokumenterer vi at rundt 85 % av den produktive skogen i Marka er omformet til ensalderskog, og at 95 % av alle hogster i nyere tid bidrar ytterligere til en kjedeligere industriskog med færre kvaliteter for friluftsliv og naturopplevelse. I og med Oslomarkas helt unike stilling som område for friluftsliv er det nødvendig å få stanset denne utviklingen. Det kan skje på to måter: Ved at viktige områder vernes og ved at all skog i hovedsak avvirkes gjennom plukkhogst.

I forslaget til Markalov er det lagt inn en hjemmel for vern av områder for friluftsliv, som kan supplere naturvernloven. Videre er det etablert en ordning med frivillig vern som gjør det mulig å verne områder som tilbys av skogeierne, med *rask, full og skattefri erstatning* etter at vernevedtak er fattet. Det bør derfor i utgangspunktet ligge vel til rette for mer vern i viktige områder i Marka.

Adresse: Vøienvolden, Maridalsveien 120, 0461 Oslo.
Tlf. 22 38 35 20. E-post: noa@noa.no

Mulighetene for et sammenhengende gammelskogs-/verneområde

Selv om mye av skogen i Lillomarka også er omformet fra fleraldret skog til mer ensaldret produksjonsskog er det fortsatt mulig å få vernet noen sammenhengende områder med gammel skog, verdifull for både friluftsliv og naturvern. Slengfehøgda/Revelikollen var tidligere inne i barskogplanen, og er nå vernet administrativt av Oslo kommune. I nord fortsetter området over Griseputten med rikmyrer rundt og over i Grytedalsskogen, som for noen år siden ble makeskiftet fra en privat skogeier til Nittedal kommune for å sikre området for naturvern/friluftsliv. Grytedalen videre oppover består av mye stor og gammel skog, og går i nordvest over i Løvenskiolds nøkkelbiotop på Granberget, som igjen henger sammen med området rundt sørenden av Langvann og de aktuelle skogområdene øst for dette. Området ender i myrkomplekset nord for den aktuelle skogeiendommen.

Innenfor denne kjeden av gammel skog er det store verdier for naturvern og friluftsliv. Det er registrert stedvis store naturverdier i form av nøkkelbiotoper og verneverdig skog. I den aktuelle skogen er det avgrenset en nøkkelbiotop i nord. Videre er det snakk om svært gammel skog, deler av de omsøkte hogstene omfatter skog på 150 – 160 år. I følge LMD er det kun ca 2,2% av skogen i landet som er eldre. Slik gammel skog er altså mangelvare på landsbasis og i Marka, og er en svært viktig kvalitet for de grønne verdiene. På den aktuelle eiendommen og noen av naboeiendommene er det et stort kompleks av intakte myrer omgitt av mye eldre skog. Slike områder utgjør særskilt viktige naturdokumenter, og er en sjeldenhet i Marka i så lite berørt tilstand. Sist, men ikke minst er Lillomarka et særdeles mye benyttet område for friluftsliv, og områdene i denne nordlige delen ønskes nå gjort enda mer tilgjengelig for allmennheten gjennom bygging av sykkelstier/-veier fra Snippen/Movann, via Sinober til Lilloseter. Fra før gåpr det en rekke merkede og umerkede stier og løyper gjennom og på tvers av både den aktuelle eiendommen og hele gammelskogs kjeden.

Frivillig vern gir muligheter

Som et ledd i en sammenhengende kjede av gammelskoger vil den aktuelle eiendommen være et verdifullt bidrag til et langsiktig vern av biologiske hensyn, der alderen på skogen gir et potensial for verneverdier i nåtid og nær framtid. Virkelig gammel skog i lavlandet er en av de største manglene i vernearbeidet så langt, og den aktuelle eiendommen er i en fase hvor verneverdier i form av død ved er i ferd med å oppstå.

I forhold til naturvernloven er det åpnet for en mulighet for frivillig vern, der skogeierne kommer med tilbud om vern mot full erstatning. Denne ordningen er gjort enda mer gunstig gjennom at utbetalingene av erstatning ikke beskattes, og i motsetning til tidligere prosesser blir pengene utbetalt umiddelbart etter vernevedtak.

Også i forhold til den nye Markalovens adgang til vern av viktige områder for friluftsliv vil denne kjeden av gammelskog og den aktuelle eiendommen være svært aktuell.

Det er med andre ord mulig å få ivaretatt verneverdiene gjennom vern, med større økonomisk gevinst for grunneier enn det hogst vil kunne gi. NOA vil derfor oppfordre grunneieren til å søke området sikret gjennom frivillig vern, og vi vil selvsagt være villige til å bistå så langt det er mulig i en slik prosess.

De konkrete hogstplanene og alternativer

Den aktuelle eiendommen har relativt stor andel svært gammel skog. Gammelskogen har stor variasjon, fra fleskjiktet, variert skog, til høyt oppkvistet skog med ensalderpreg. Hensynet til de store naturvern- og friluftsverdiene tilsier at kun skog som opplagt ikke vil tåle plukkhogst uten å kollapse hogges som flater. Slik skog finnes flere steder innen eiendommen, men bare i begrenset grad innenfor de omsøkte hogstteigene. Dersom en verneløsning ikke er gjennomførbar, bør hogsttaket begrenses til disse høyt oppkvistede, relativt ensaldrete bestand eller deler av bestand. I de andre områdene må plukkhogst/gjennomhogst pålegges. Vi antar at det vil være mulig å ta ut det omsøkte volumet gjennom å avvirke andre deler av skogen enn de bestand som er omsøkt.

5 Øst er et viktig bestand for friluftslivet, dels gjennom skogens struktur, men også som ramme rundt nordre Staurrputten. Et omfattende hogstfelt sør for bestandet tilsier også at flatehogst ikke tillates. Skogstrukturen muliggjør plukkhogst.

5 Nord grenser til to myrer og nøkkelbiotop, og avvirkningen må ta hensyn til disse gjennom gjensetting av brede randsoner (en trelengde). Skogen i den søndre delen av bestandet er relativt ensaldret, med liten variasjon, mens den lenger nord er noe mer variert. Valget her må være meget forsiktig plukkhogst i hele bestandet eller en mindre flate i sør, supplert med plukkhogst i nord.

11 NV og 11 NØ er virkelig eventyrskog, storstammet, variert og spennende. Disse delbestandene bør tillegges nøkkelbiotopen og forvaltes urørt.

11 m og 11 MV har delvis ensaldret preg. Her bør plukkhogst benytte spå høydene, mot hyttene og myrene og ut mot Lanvann, mens resten av delområdet kan tas ut som en eller to mindre flater.

I bestandene 11 S, 9 N og 9 S bør det pålegges bruk av plukkhogst/gjennomhogst.

Vi vil også uttrykke bekymring for mulig sporskader som følge av utkjøring av så store kvanta tømmer, og ber om at det pålegges fysisk markbeskyttelse for å unngå hjulspor.

Befaring

NOA ønsker uansett valg av løsning en befaring i området med deltakelse fra grunneier, skogbrukssjef, naturforvalter i kommunen, Fylkesmannen, NINA og aktuelle organisasjoner (OOF, Lillomarkas Venner og NOA). På en befaring kan både vern og alternative hogststrategier drøftes.

Med vennlig hilsen
NATURVERNFORBUNDET I OSLO OG AKERSHUS

Gjermund Andersen
daglig leder

Kopi: Morten Lysø, OOF, Lillomarkas Venner.